

ty uczony tutejszy profesor Bronisław Trzaskowski. Pismo to czytanem jest nie tylko przez nauczycieli wiejskich i miejskich, lecz przez wszystkich zamiłowanych w wychowaniu młodzieży. „Dziennik literacki“ istniejący już od lat 18tu był dotąd własnością wspomnianego p. K. Wilda, obecnie zaś stał się organem Towarzystwa literackiego, jest atoli i nadal redagowanym przez p. Wł. Łozińskiego „Mrówka“ czasopismo literackie istniejące od roku odznacza się zacnem i postępowemi dążnościami, oraz posiada nader stosowny przegląd literatury polskiej. Właściciel tego czasopisma wydaje także niezmiernie tanio „Bibliotekę Mrówki“, złożoną z przedruku dzieł najznakomitszych pisarzy polskich. Przeszłoroczną Bibliotekę składającą się z 18tu takich dzieł, nabyć można za 4 reńskie! Każden więc posiadać ją mógłby.

Dla braku miejsca w tym numerze, odkładamy szczegółowy przegląd tych pism jakoteż i cudzoziemskich, oraz ciekawszych artykułów literackich „Gazety Narodowej“ i „Dziennika Lwowskiego“, do następnych numerów. Co się zaś tyczy najwłaściwszych dla was dzieł, wskazówki takowych zaczynamy od najpiękniejszego.

„Pierścionki Babuni“ są dziełem tak ślicznem, że należy mu się od was pierwszeństwo przed innemi. Okazawszy się po raz pierwszy przed kilkoma laty w Warszawie, zostało natychmiast rozkupionem przez matki na podarki dla córek. Przed rokiem wyszło nowe jego wydanie w 8o w 4ech tomach w Lipsku. Treść tego szacownego dzieła jest następną: W dniu rocznicy Wigilii Narodzenia Chrystusa, ukochana przez całą polską rodzinę Babunia przybywa do niej na wieczorną ucztę. Rodzina ta składała się z jej córki i wnucząt. Babunia obdarza te ostatnie rozmaitym kolendą, a między innemi powieściami francuzkiemi. Jedną z wnuczek najmłodsza, otrzymawszy powieść o „cudownym pierścionku“ i przejrzawszy ją, ubolewa, że nie istnieją rzeczywiste cudowne pierścionki, któreby mogły ją chronić od wszelkiego złego. Babunia wtedy obiecuje dać swym wnuczkom inne pierścionki posiadające tę własność cudowną. Po upływie roku Babunia wezwała do siebie córkę z wnuczkami i drżącą ręką wraz z błogosławieństwem rozdała czterem swym wnuczkom, każdej po jednej książce noszącej tytuł „Pierścionki Babuni“, napisanej przez nią samą z zastosowaniem do wieku każdej; pierwszą dla dziewczynki 10letniej, drugą dla dziewczęcia 16to letniego, trzecią dla paniąki już narzeczonej a czwartą dla wnuczki już zamężnej i mającej dziateczki. Te cztery książki: ze czcią i radością przez pocziwe wnuczki przyjęte, stały się kodeksem rad, podług których wszystkie postępowały w życiu. Następnie zaszła zmiana losu całej rodziny w skutku powstania z 1831 roku. Jedni stali się wychodźcami i tułaczami, drudzy pozbawieni majątku. Wtedy to najjawniej okazały się błogie skutki wychowania danego wnuczkom przez Babunię za pośrednictwem ich matki. Żadna z nich pomimo raptownej zmiany bytu, nie straciła ducha czyli mocy charakteru, każda stała się pocieszycielką matki i swego męża i podporą krewnych oraz współwychodźców za granicą i w Galicyi. Otóż, nie tylko cel tego dzieła jest szlachetnym i wzniosłym, lecz całe przeprowadzenie treści jest nader zajmującym, pełnem ślicznych, uroczych, serdecznych obrazów,